ΑΝΤΙΣΧΟΛΕΙΟ

έκδοση ενάντια στην εκπαίδευση και τα παραπροϊόντα της

από τη συνέλευση ενάντια στην ταξική και κοινωνική ειρήνη ΟΔΟΦΡΑΓΜΑ/ΡΕΛΑΝΣ

μάρτης 2011

Όσο περισσότερο μας κλέβουν τη ζωή (στα κάτεργα της δουλειάς, στα σχολικά κελιά, στα φροντιστήρια...), τόσο μας ντοπάρουν με έθνος και φυλή

Καταρχάς ας διευκρινίσουμε πως είμαστε από αυτούς που θεωρούμε πατρίδα μας όλη τη γη και τους καταπιεσμένους που απλά έτυχε να γεννηθούν σε κάποια άλλη χώρα αδέρφια μας και όχι εχθρούς. Το' χει πει κι ο ποιητής: *"αυτοί είναι που χωρίσανε το βιος τους σε πατρίδα, σε σύνορα μάς μάντρωσαν σα ζώα σε κλουβιά"*. Έχουμε υπάρξει κι εμείς μαθητές κι έχουμε υποστεί το **μαζικό καθημερινό έγκλημα που λέγεται σχολική εκπαίδευση** και τη **μαζική δηλητηρίαση των συνειδήσεών μας** με μπόλικες δόσεις εθνοπρέζας (που ίσως είναι πολύ χειρότερη από αυτή που πουλάνε οι μπάτσοι και το κράτος στις πλατείες). Έτσι μέσα από ψέματα, μισές αλήθειες και αποσιωπήσεις μαθαίνουμε πως προερχόμαστε από μια γαμάτη και καθαρή φυλή και πολιτισμό **(λες και γίνεται να υπάρξουν ποτέ καθαρές φυλές και πολιτισμοί πέρα από τα βρώμικα μυαλά των κάθε είδους φασιστών)**, ότι "οι έλληνες πάντα μεγαλουργούσαν και ότι οι άλλοι γειτονικοί λαοί ήταν κάτι βάρβαροι που μας απειλούσαν". Και φυσικά τις ίδιες ακριβώς μαλακίες (με διαφορετικά πρόσωπα βέβαια) μαθαίνουν από μικροί και οι υπήκοοι των άλλων κρατών. Πάντως μόνο και μόνο ότι ο σφαγέας Μεγαλέξανδρος που ήθελε να κατακτήσει όλο τον τότε γνωστό κόσμο διδάσκεται ως εκπολιτιστής (!!!) δείχνει πολλά για το ποιόν της ελληνικής εκπαίδευσης όπως και το τι θεωρούν πολιτισμό οι αφεντάδες μας. **Αν στην τελική αυτός είναι ο πολιτισμός τους προτιμούμε να παραμείνουμε απολίτιστοι.**

Τα πράγματα είναι απλά για όποιον έχει μάτια να δει και δε βολεύεται στην απάθεια και την αδιαφορία. *Το κράτος και τα αφεντικά αυτό ήθελαν πάντα: γενίτσαρους να δουλεύουν, να σκοτώνουν και να σκοτώνονται για λογαριασμό τους.* Και το σχολείο αυτή τη δουλειά κάνει. Προσπαθεί να φτιάξει πειθήνιους φαντάρους, υπάκουους υπηκόους, πειθαρχημένους εργάτες, σωστές νοικοκυρές, καθώς πρέπει καταναλωτές, αποχαυνωμένους ψηφοφόρους. Και φυσικά όλοι αυτοί δε θα βγουν από τα οδοφράγματα του Δεκέμβρη, τις διαδηλώσεις και τις καταλήψεις αλλά από τις παρελάσεις, τις εθνικές γιορτές, τις εξετάσεις και τις βαθμολογίες. Γι' αυτό...

...απέναντι στη δυσωδία του ρατσισμού και της υποταγής,

ας αντιτάξουμε το άρωμα της αλληλεγγύης και της αμφισβήτησης

Την ευθύνη γι' αυτό το έντυπο φέρει η *συνέλευση ενάντια στην ταξική και κοινωνική ειρήνη*, μια αντιεξουσιαστική συλλογικότητα εργατών, ανέργων και φοιτητών που στεκόμαστε εχθρικά απέναντι στο υπάρχον σύστημα το οποίο δεν κάνει τίποτα άλλο απ' το να διασφαλίζει πως κάποιοι λίγοι (τα αφεντικά, το κράτος και οι λακέδες τους) θα μπορούν να ζουν και να καλοπερνάνε από την εκμετάλλευση της εργασίας όλων των υπολοίπων. *Γιατί ενάντια στην ταξική-κοινωνική ειρήνη;* Γιατί αυτό που οι κυρίαρχοι ονομάζουν ειρήνη δεν είναι παρά ένας καθημερινός πόλεμος χαμηλής έντασης απέναντι στις ζωές μας. Για να το πούμε πιο απλά **η ειρήνη τους είναι συνώνυμο με το "σκάσε και διάβαζε", "σκάσε και δούλευε", "σκάσε και κατανάλωνε", "σκάσε και ψήφιζε", "σκάσε και ψόφα".** Ενάντια σε αυτή την ειρήνη είναι που πρέπει να στραφούμε αν θέλουμε να πάρουμε πίσω τη ζωή που μας κλέβουν. ***Ειδικά σε καιρούς κρίσης που οι εκμεταλλευτές μας προσπαθούν να μας βάλουν να φαγωθούμε μεταξύ μας (ώστε να μη φάμε αυτούς) είναι πιο απαραίτητο από ποτέ να μην καταπιούμε τη ρατσιστική και εθνικοπατριωτική τους προπαγάνδα και να χτίσουμε κοινότητες αγώνα ενάντιά τους.***

Η εθνική ενότητα είναι σαν την κλανιά. Ανακουφίζει το σύστημα και βρωμάει απαίσια.

Όμως πέρα από το να μας διαχωρίζει με τα αδέρφια μας από άλλες χώρες, η εθνικοπατριωτική προπαγάνδα προσπαθεί να κάνει και κάτι χειρότερο: να ενώσει κάτω από τη σημαία και τα εμετικά πατριωτικά εμβατήρια αυτούς που έχουν το πάνω χέρι σε αυτή την κοινωνία με αυτούς που προορίζονται να είναι οι μαλάκες της υπόθεσης, αυτούς που θα περνάνε μια χαρά και θα πλουτίζουν εις βάρος μας με αυτούς που η ζωή τους θα είναι μια αγγαρεία του στυλ "δουλειά-σπίτι-κατανάλωση-ύπνος-και πάλι απ' την αρχή". **Όμως σε αυτή την κοινωνία δεν είμαστε όλοι μια καλή παρέα.** Τι κοινό μπορεί να έχει ο ρουφιάνος και ο γλύφτης με αυτόν που έχει μπέσα, ο παρτάκιας με αυτόν που νοιάζεται για το διπλανό του, ο εργάτης με το αφεντικό του, αυτός που θέλει να γίνει μπάτσος με αυτόν που σκάει σε διαδηλώσεις, ο μαθητής με το λυκειάρχη του, ο καταληψίας με τον αντικαταληψία, ο φαντάρος με το λοχαγό του, ο ρατσιστής με τον αντιφασίστα; Καμία. Ή μάλλον *μόνο εχθρική.* **Γιατί καμία εθνική σημαία δε μπορεί να μας χωρίσει ή να μας ενώσει. Αυτό που μας χωρίζει ή μας ενώνει είναι η θέση που παίρνουμε απέναντι στην υπάρχουσα βαρβαρότητα που μας περιβάλλει.**

Το δεκέμβρη του 2008 βρήκαμε ποιος είναι ο εχθρός μας. Ας μην τον ξεχάσουμε.

Η εξέγερση του Δεκέμβρη το 2008 με *αφορμή* την εν ψυχρώ δολοφονία του 15χρονου Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου από τον κωλόμπατσο Κορκονέα και ***αιτία*** τη συσσωρευμένη καταπίεση τόσων χρόνων που βρήκε την ευκαιρία να εκφραστεί και να αφήσει πίσω της **ένα γενικευμένο κλίμα ανταρσίας και απειθαρχίας**, μεταξύ άλλων ανησύχησε και τους νταβατζήδες της νεολαίας. Τους ανησύχησε μην τυχόν και οι νεολαίοι αρχίσουν να καταλαβαίνουν ποιοι είναι οι πραγματικοί τους εχθροί, μην τυχόν και καταλάβουν πως **ο μόνος δρόμος για να ζήσουν με αξιοπρέπεια είναι να στραφούν ενάντια στην εξουσία του δασκάλου, του εργοδότη, του γονιού, του παπά, του πολιτικού, του καραβανά, του δημοσιογράφου.** Έτσι φτιάχνουν έναν ψεύτικο εχθρό στο πρόσωπο των μεταναστών κι ένα μάτσο θρασύδειλοι ελληναράδες και φασισταριά που στέκονται σούζα μπροστά σε όποιον θεωρούν πιο δυνατό από αυτούς, *που υψώνουν τις σημαίες και σκύβουν τα κεφάλια*, την πέφτουν σε αυτούς που θεωρούν πιο αδύναμους (ναι, είναι τόσο μάγκες!). Λες και φταίνε οι μετανάστες εργάτες που η ζωή μας πάει από το κακό στο χειρότερο. **Λες και ευθύνονται αυτοί για τις αυξήσεις των εισιτηρίων και των τιμολογίων, το πετσόκομα των συντάξεων και των μισθών, τη διάλυση των νοσοκομείων, τις απολύσεις και τα κλεμμένα ένσημα και όχι οι καθημερινοί μικροί και μεγάλοι εκμεταλλευτές μας.**

Το σχολείο δεν προσπαθεί να βγάλει άβουλους και υποταγμένους υπηκόους μόνο μέσα από την καθημερινή πλύση εγκεφάλου που είναι αναγκασμένοι να υποστούν οι μαθητές. Αλλά και κάνοντάς τους να αδιαφορούν γενικότερα για τη γνώση (οποιαδήποτε γνώση) αφού την ταυτίζουν με τη δια της βίας απόκτηση άχρηστων πληροφοριών στις οποίες πρέπει καθημερινά να εξετάζονται από τον κάθε ανακριτή-παντογνώστη-τιμωρό καθηγητή.

Όμως ενώ η απέχθεια για τα σχολικά βιβλία (και κάθε τι σχολικό!) και τον καταναγκαστικό τρόπο απόκτησης γνώσεων είναι μια υγιής αντίδραση, η ολοκληρωτική απόρριψη της γνώσης είναι το καλύτερο όπλο που μπορούμε να προσφέρουμε σε αυτούς που μας θέλουν πειθαρχημένους. Ας μην τους κάνουμε αυτή τη χάρη. Αμφισβητούμε αυτά που μας λένε και την ψάχνουμε συνεχώς (είτε μόνοι μας είτε -ακόμα καλύτερα- συλλογικά).

Όσοι εξακολουθούν να την ψάχνουν πάντως μπορούν να περάσουν μια βόλτα από ΑΝΑΤΟΠΙΑ μεριά και να επισκεφθούν την αυτοδιαχειριζόμενη δανειστική βιβλιοθήκη και το βιβλιοπωλείο αυτόνομων εκδόσεων.